

استفاده از معماری پایدار جهت ارتقا کیفی زندگی در محیط مسکونی

علی بهنام والا^۱، ساناز رجبعلی*^۲

۱- استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدیشهر، سمنان، Behnamvala@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری- دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدیشهر، سمنان، Sr.sanazrajabi@yahoo.Com

چکیده

بشر همواره به دنبال محیطی امن برای بقا و آسایش خود می‌باشد و تا به امروز از هر فرصتی برای نیل به این هدف استفاده کرده است. او هم‌اکنون دریافته که تکنولوژی را باید به نحوی دیگر بار، تعریف نماید. در غیر این صورت خود و نسل‌های آینده، قربانی آن خواهند شد. احترام به نیازهای آینده، شاید قالبی باشد که مفهوم فناوری را مفهوم تازه می‌بخشد، چیزی که امروزه بیش از هر زمانی به آن نیازمندیم.

در این حرکت جهانی معماران نیز همسو با سایر دانشمندان در پی یافتن راهکارهای جدید برای تأمین زندگی مطلوب انسان بوده‌اند. بدیهی است که زندگی، کار، تفریح و استراحت، همه و همه فعالیت‌هایی می‌باشند که در فضاهای طراحی شده توسط معماران صورت پذیرفته و از آنجا که نقاط قوت و ضعف یک ساختمان، بر زیست‌بوم جهان تأثیر مستقیم خواهد داشت؛ لذا پایداری و طراحی پایدار نگرشی است که از تغییر نگاه انسان به جهان متولد شده است.

طراحی ساختمان بایستی به گونه‌ای انجام شود که اثرات منفی و مخرب آن بر محیط، با به کارگیری دانش و طراحی روز کاهش یافته و علاوه بر تأمین ایده‌آل، پاسخ مقتضی برای نیازهای ساکنینش، به مطبوعیت محیط واقع در آن نیز افزوده شود.

کاربرد مفاهیم پایداری و اهداف توسعه پایدار در معماری، ساختمان را نه تنها با شرایط اقلیمی منطقه خود تطبیق می‌دهد، بلکه ارتباط متقابلی با آن برقرار می‌کند، که مطلوبیت محیط را برای کاربران پدید می‌آورد.

واژه‌های کلیدی: پایداری، معماری پایدار، محیط مسکونی، نیازهای انسانی، مطلوبیت محیط.

۱- مقدمه

آپارتمان نشینی را می‌توان از مهم‌ترین تحولات در فرآیند اسکان بشر در شهرها دانست که به فرم غالب مسکن شهری در دوران معاصر تبدیل شده است.

خانه و در معنای عام آن مسکن، ظرفی است که انسان، روابط او و پدیده زندگی مظلوم آن هستند، بنابراین چه بسیار مهم است انسانی که از آغاز بشریت موجودی اجتماعی بوده و با اجتماع خود زنده است و معیشت می‌کند، محل مناسب و درخور این عمل در اختیارش قرار بگیرد تا مسیر تعالی و پیشرفت او حاصل شود. البته با وجود رشد و پیشرفت زیاد انسان و جمعیت شهری و کمبود فضای کافی جهت مسکن‌های ویلایی و فراخ انسان ناچار به ساختن خانه در ارتفاع شده و مجبور به زندگی در آپارتمان‌های بلند مرتبه و مجموعه‌های مسکونی پرتراکم؛ و همچنین تغییر عادات و روش زندگی بشر در عصر ماشینی که خود باعث سردرگمی و دور شدن انسان از زندگی سنتی و بی‌دغدغه گذشته شده است، مزید بر علت است.